"Üç kişiden başka beşikte konuşan (bebek) olmamıştır"

Ebu Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: “Üç kişiden başka beşikte konuşan (bebek) olmamıştır! (Beşikte konuşanların birincisi) Meryem oğlu İsa -aleyhisselam-’dır. Beşikte konuşanların ikincisi ise Cureyc'e nispet edilen çocuktur. Cureyc ibadete düşkün bir kimseydi. Cureyc kendisine bir manastır yaptı ve bir gün manastırda namaz kılarken annesi gelip, Ey Cureyc! diye seslendi. Cureyc kendi kendine: –Ey Rabbim! Anneme cevap mı versem yoksa namaza mı devam etsem diyerek namazına devam etti. Annesi de dönüp gitti. Ertesi gün namaz kılarken annesi yine geldi ve Ey Cureyc! diye seslendi. Cureyc yine kendi kendine: –Ey Rabbim! Anneme cevap mı versem yoksa namaza mı devam etsem diyerek namazına devam etti. Annesi de dönüp gitti. Ertesi gün namaz kılarken annesi yine geldi ve Ey Cureyc! diye seslendi. Cureyc yine kendi kendine: –Ey Rabbim! Anneme cevap mı versem yoksa namaza mı devam etsem diyerek namazına devam etti. Bunun üzerine annesi: –Ey Allahım! Fahişe kadınların yüzlerine baktırmadıkça Cureyc’in canını alma! dedi. Bir gün İsrailoğulları birbirlerine Cureyc’i ve ibadete düşkünlüğü hakkında konuşuyorlardı. Güzelliğiyle meşhur fahişe bir kadın da oradaydı. O fahişe kadın, İsrailoğullarına: –Eğer siz isterseniz, ben onu sizin için muhakkak fitneye (yani zinaya) düşürürüm dedi. Bu fahişe kadın kendisini Cureyc’e arz edip (cinsel ilişkiye girmek) istedi. Fakat Cureyc o fahişe kadına iltifat edip dönüp bakmadı bile. Sonra bu fahişe kadın, Cureyc’in manastırında kalan bir çobana geldi ve onunla cinsel ilişkiye girdi. Buna müteakiben çobandan hamile kaldı. Çocuğunu dünyaya getirince, çocuğun Cureyc’ten olduğunu söyledi. Bunun üzerine halk, Cureyc’in yanına varıp onu aşağı indirdiler ve manastırını yıkıp Cureyc’i dövmeye başladılar. Cureyc onlara: –Ne yapıyorsunuz? diye sordu. Onlar da Cureyc’e: –Sen, bu fahişe kadınla zina ettin ve o da senden bir çocuk doğurdu, dediler. Cureyc: –Çocuk nerededir? diye sordu. Onlar çocuğu Cureyc’e getirdiler. Cureyc: –Bırakın beni de namaz kılayım! dedi. Buna müteakiben namazı kılıp bitirince çocuğun yanına gelip karnına dürttü ve: –Ey çocuk! Senin baban kimdir? diye sordu. Çocuk da: –Babam falan çobandır, diye cevap verdi. Bunun üzerine halk, Cureyc’e dönerek onu öpmeye ve okşamaya başladılar. İsrailoğulları Cureyc’e: –Sana altından bir manastır yapacağız, dediler. Cureyc ise onlara: –Hayır, manastırı önceden olduğu gibi çamurdan yapın! dedi. İsrailoğulları da öylece yaptılar. (Beşikte konuşanların üçüncüsüne gelince) Çocuğun biri günün birinde annesini emerken asil bir ata binmiş çok güzel elbiseler giyinmiş bir adam oradan geçti. Çocuğun annesi: –Ey Allah'ım! Benim çocuğumu da onun gibi yap! dedi. Çocuk annesinin memesini bıraktı, o adama doğru döndü ve ona bakarak: –Ey Allah'ım! Beni onun gibi yapma! dedi ve sonra tekrar annesinin memesine dönüp emmeye başladı. Ebu Hureyre -radıyallahu anh- şöyle dedi: Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in bunu bize anlatırken şehadet parmağını ağzına koyup onu emmeye başlayarak çocuğun emişini temsil edişi hâlâ gözümün önündedir.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- sözüne şöyle devam etti: Sonra o, çocuğu emziren kadının yanından bir cariye geçirdiler ki o cariyeyi götürenler, onu hem dövüyorlar hem de: –Sen zina ettin! Sen hırsızlık yaptın! diye söyleniyorlardı. O cariye ise: –Allah bana yeter! O ne güzel vekildir! diyordu. Çocuğun annesi: –Ey Allah'ım! Benim çocuğumu onun gibi yapma! dedi. Çocuk yine annesinin memesini bıraktı da o cariyeye baktı ve: –Ey Allah'ım! Beni onun gibi yap! dedi. Bundan sonra, anne ile çocuk, karşılıklı konuşmaya başladılar. Çocuğun annesi: –(Ey oğlum! Sütüm) boğazına dursun! –Yakışıklı bir adam geçti, onu görünce ben: –Ey Allah'ım! Benim çocuğumu da onun gibi yap! dedim. Sen ise: –Ey Allah'ım! Beni onun gibi yapma! dedin! Sonra şu cariyeyi döverek ve: –Sen zina ettin! Sen hırsızlık yaptın! diye diye yanımızdan geçirdiler. Bunu üzerine ben: –Ey Allah'ım! Benim çocuğumu onun gibi yapma! dedim. Sen ise: –Ey Allah'ım! Beni onun gibi yap! dedin! (Çocuk annesine) şöyle dedi: –Kuşkusuz ki o adam kibirli, zalim biri idi. Ben de: –Ey Allah'ım! Beni onun gibi yapma! dedim. –Ve şüphesiz şu kadın ki; zina etmediği halde, zina ettin! Hırsızlık yapmadığı halde, hırsızlık yaptın! diyorlardı. Ben de: Ey Allah'ım! Beni onun gibi yap! dedim."

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Müellif –Allah ona rahmet etsin- Ebu Hureyre -radıyallahu anh-'ın Peygamber efendimiz –sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet ettiği hadiste Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve selem-'in şöyle buyurduğunu zikretmiştir: Üç kişiden başka beşikte konuşan olmamıştır. Birincisi: Meryem oğlu İsa –sallallahu aleyhi ve sellem-'dir. Meryem oğlu İsa Allah Azze ve Celle'nin mucizelerinden olup, beşikteyken konuşmuştur. İkincisi: Cureyc'e nispet edilen çocuktur. Cureyc ibadete düşkün bir kimseydi. Allah Azze ve Celle onu kendisine atmak istedikleri töhmetten temize çıkarmıştır. Bu mucizeyi onun kerameti olarak göstermiş ve beşikteki çocuğun konuşmasını sağlayarak ona atılan iftiradan onu temizlemiştir. Üçüncü olarak beşikte konuşan çocuk ise; güzel ve yetenekli bir ata binmiş, iyi giyinmiş ve yakışıklı bir adam oradan geçince annesini emen çocuktur. Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem- annesinin memesini emen çocuğun durumunu temsil ederken işaret parmağını ağzına alıp onu emerek hakikatte nasıl olduğunu anlatmıştır. Çocuk: Ey Allahım! Beni onun gibi yapma! dedi. Sonra o, çocuğu emziren kadının yanından bir cariye geçirdiler ki o cariyeyi götürenler, onu hem dövüyorlar hem de: Sen zina ettin! Sen hırsızlık yaptın! diye söyleniyorlardı. O cariye ise: Allah bana yeter! O ne güzel vekildir! diyordu. Çocuğun annesi Çocuğunu emzirirken Ey Allahım! Benim çocuğumu onun gibi yapma! Dedi. Çocuk yine annesinin memesini bıraktı da o cariyeye baktı ve Ey Allah'ım! Beni onun gibi yap! dedi. Annesiyle karşılıklı konuşmaya başladılar. Annesi yakışıklı bir adamın yanından geçtim ya da o benim yanımdan geçti, onu görünce ben: Ey Allah'ım! Benim çocuğumu da onun gibi yap! dedim, sen ise: Ey Allah'ım! Beni onun gibi yapma! dedin. Çocuk ise evet dedi. Kuşkusuz o adam kibirli, zalim biri idi. Ben de: Ey Allah'ım! Beni onun gibi yapma! dedim. Şüphesiz o kadına gelince; zina etmediği halde, zina ettin! Hırsızlık yapmadığı halde, hırsızlık yaptın! diyorlardı. O, ise Allah bana yeter! O ne güzel vekildir! diyordu. Ben de: Ey Allah'ım! Beni onun gibi yap! dedim. Yani işimi Allah'a döndürerek zinadan ve hırsızlıktan beni temiz kıl anlamındadır. Kadının şu sözünde olduğu gibi; Allah bana yeter! O ne güzel vekildir.